यस्याश्चांशांशकलया बभूवुर्देवयोषितः ॥ ३७ ॥
राशब्दोच्चारणाद्भक्तो भक्तिं मुक्तिञ्च राति सः ।
धाशब्दोच्चारणेनैव धावत्येव हरेः पदं ॥ ३८ ॥
सुसाव डिम्भं सा देवी रासे वृन्दावने वने ।
दृष्ट्वा डिम्भं क्रुधा राधा प्रेरयामास पादतः ॥ ३९ ॥
पपात डिम्भस्तोये च द्विखण्डश्च बभूव सः ।
डिम्भान्तरे च यो बालो महाविष्णुः स एव हि ॥ ४० ॥
तल्लोमविवरेष्वेव ब्रह्माण्डानि पृथक् पृथक् ।
प्रत्येकं माययासंख्यडिम्भाश्चाप्यभवन् पुरा ॥ ४१ ॥
विश्वान्येवं हि भूरीणि तेषामभ्यन्तरं मुने ।
बभूवुरेवं क्रमतः प्रत्येकञ्च पृथक् पृथक् ॥ ४२ ॥
इत्येवं कथितं विप्र राधिकाख्यानमेव च ।
गोपनीयं पुराणेषु स्वादु स्वादु पदे पदे ॥ ४३ ॥
जन्ममृत्युजराव्याधिहरं मोक्षकरं परं ।
हरिदास्यप्रदं तस्य भक्तिदं शुभदं शुभं ॥ ४४ ॥
सर्व्वं ते कथितं वत्स यत्ते मनसि वाञ्छितं ।
यथा श्रुतं कृष्णमुखात् किं भूयः श्रोतुमिच्छसि ॥ ४५ ॥

नारद उवाच ॥

किमपूर्व्वं श्रुतं शम्भो योगीन्द्राणां गुरोर्गुरो ।
समासेन सर्व्वमुक्तं व्यासेन वक्तुमर्हसि ॥ ४६ ॥
पुरा त्वयोक्तं देवीनां देवानाञ्चरितं शिव ।
जगत्प्रसूञ्च पृच्छन्तीं पार्व्वतीं पुष्कराश्रमे ॥ ४७ ॥